FAMILJ

Chef för familjeredaktionen: Maria Huldt, 08-7382337. **E-post:** familj@dn.se. **Webb:** dn.se/familj **Frågor omminnestexter:** vardagar 10.00-11.30.
Annonser: familjeannonser@dn.se, 08-409 345 27 Vardagar 8.15-17.00.

DN gratulerar.

Den röda baskern är på när Bertil Vallien är konstnär, den svarta när han ägnar sig åt formgivning för serieproduktion.
Foto: Suvad Mrkonjic/TT

Bertil skapar och njuter av livet

I folkskolan upptäckte Bertil Vallien att han var duktig på att rita. Bekräftelsen han fick blev startskottet till den kommande karriären som konstnär. 85 år gammal ger han sig fortfarande ut på ny och osäker mark.

● Bertil Vallien trivs med att arbeta och har inga planer på att sluta. Åldern har inte lyckats hämma aptiten på nya utmaningar och upptäckter. I år firar han inte bara sin 85-årsdag utan också 60 år som glaskonstnär. Det planeras utställningar i Stockholm, Berlin och New York och han lanserar även en ny brukskollektion.

– Jag får vara tacksam för att jag är frisk och mår bra. Men jag har också varit rätt duktig på att ta hand om min kropp: yoga på morgonen, promenader och cykling och så ett dopp i dammen här utanför nästan varje dag, sommar som vinter.

Huset ligger vid Lyckebyån i Åfors, en ort som tidigare hyste ett glasbruk. Det var där Bertil började sin karriär 1963. Då kunde han gå eller cykla till jobbet. I dag tar det en kvart med bilen till glasbruket i Kosta där han arbetar i stort sett dagligen.

Han har två olika yrkesroller som han alltid har varit mån om att hålla isär.

– Den ena är att jag är kommersiell formgivare och ritar för serieproduktion. Den andra är konstnärskapet där jag jobbar med teckningar, konstglas, utsmyckningar och utställningar. Jag vill inte blanda ihop det där – när jag jobbar med produktion har jag en svart basker och som konstnär har jag en röd, säger han med ett skratt.

Många har tolkat in sakrala motiv i Bertil Valliens konstnärskap. Det är inget han medvetet har arbetat med. Men kanske, funderar han, har hans frireligiösa uppfostran satt ett och annat spår även om han inte betraktar sig som troende.

Pappan var predikant och familjen levde med en sträng religiös moral. Bio var synd. Fotboll på söndagarna var synd. Det mesta som den unge Bertil tyckte var roligt var synd.

– Det skapade skuldkänslor och inre konflikter. Jag visste så klart att jag gjorde dem oerhört besvikna med mina val. Man kommer aldrig ifrån sådana känslor av skam, de finns med hela livet.

Men han fick också mycket kärlek av sina föräldrar och det fanns hur som helst aldrig något motstånd hemma mot hans planer på att bli konstnär. Startskottet för det livslånga konstnärskapet var teckningslektionerna i folkskolan.

– Jag var en jävel på att rita hästar och det gjorde ju att tjejerna beundrade mig. Den uppmärksamheten sporrade mig att fortsätta och jag betraktar det som början på min karriär.

Kan du fortfarande känna den där glädjen av att bli bekräftad?

– Absolut! Varje gång jag söker mig ut på tunnare is innebär det en anspänning och en osäkerhet. Så självklart är jag glad över att bli bekräftad om jag gör en lyckad gjutning eller en uppmärksammad utställning, den saken är klar.

> Jag var en jävel på att rita hästar och det gjorde ju att tjejerna beundrade mig.

Under de fyra åren på Konstfack träffade han sin blivande hustru Ulrica, i dag känd med efternamnet Hydman Vallien. De flyttade efter ett antal år i Los Angeles till Åfors i Småland och inledde sina karriärer som konstnärer och formgivare.

Bertil Vallien utvecklade en teknik att gjuta glas i sand, vilket gjorde att han kunde skapa större skulpturer än vad som tidigare hade varit möjligt. Mest kända är hans båtar. Tidigt ställde han ut i USA där han återkommande har undervisat på universitet och konstskolor.

– Mina största framgångar har faktiskt varit i USA. Kulmen var min "One million dollar boat" för konstmässan i Chicago 2016 som numera finns på The Flint institute of arts utanför Detroit.

För snart fem år sedan förändrades livet drastiskt för Bertil Vallien. Han och Ulrica skulle gå på en föreläsning i Folkets hus om Åfors glasbruk. De stod och gjorde sig i ordning hemma i badrummet, hon med läppstiftet i handen, när hon utan förvarning föll i hans armar och dog i en hjärtattack.

Bertil Vallien berättar att han hamnade i en djup kris under några månader efter att först ha skjutit sorgen ifrån sig. Det var som om kroppen själv tog tag i sorgearbetet. Men så småningom återkom livet till en mera normal vardag.

– Nu har jag dessutom träffat en ny livskamrat. Vi njuter av livet och har många gemensamma intressen.

Johan Ekfeldt/TT

85

Bertil Vallien
Gratuleras till: Fyller 85 år den 17 januari.
Gör: Konstnär och formgivare.
Aktuell: Firar 60 år som konstnär och formgivare på Orrefors Kosta Boda. Det blir utställningar i Stockholm, Berlin och New York, samt en ny brukskollektion. En dokumentärfilm är också på gång.
Bor: Åfors i Småland.
Familj: Sönerna Hampus och Markus med familjer, barnbarn och barnbarnsbarn. Livskamraten Mia.
Om att fylla 85: "Underbart att jag har blivit så gammal och fortfarande har så roligt. Folk säger: 'Bertil, du är inte 25 längre.' Men jag känner mig faktiskt så vissa dagar. Salute!"
Så firar han födelsedagen: Med närmaste familjen på Kosta Boda Art Hotel.

Till minne.

Hilda Zollitsch

Vår kära Hilda Zollitsch, 65 år, Nacka, har hastigt tagits ifrån oss. Hon efterlämnar dottern Cajsa samt brodern Johann med familj.

● Några av oss lärde känna Hilda redan på Käftis 1979. Vi satt ofta bredvid varandra och fnittrade åt Hildas "tokigheter". Hon var en mästare på att i smyg rita de mest fantasifulla teckningar för att roa oss. Som vi skrattade!

Vi umgicks mycket, åkte på skidresor, sjöng i kör och gjorde strapatsfyllda tjejseglingar där Hilda med sin skepparexamen var den givna navigatören.

Hilda och jag delade tandläkarpraktik under våra fem första yrkesverksamma år. Därefter åkte Hilda till Seychellerna för att under två år jobba som volontär.

1986 bildades vinprovarsällskapet Tuppen i vingården där vi var tolv "höns" med vinambitioner, och vi blev med tiden rätt kunniga.

Under dessa vinprovningar hemma hos var och en kom vi

> Vi satt ofta bredvid varandra och fnittrade åt Hildas "tokigheter".

också varandra mycket nära. Hilda var den färgstarkaste! Vi delade förtroget alla livets sorg- och glädjeämnen i hela vårt vuxna liv. Hilda hade alltid åsikter och kom med intelligenta inlägg lika mycket som hon var den roliga som fick oss att skratta så gott och så hjärtligt.

Hilda träffade i 35 års ålder sin kärlek Johan. De gifte sig 1997 och fick efterlängtade dottern Cajsa. Hilda och Cajsa stod varandra mycket nära.

Under alla år odlade Hilda sina konstnärliga och musikaliska talanger. Hon var en mycket skicklig akvarellist.

Några år efter återkomsten från Seychellerna insåg Hilda att hon måsta följa sitt kall. Förutom sin konstnärliga ådra hade Hilda även ordets gåva. Hon sökte och blev antagen till Journalisthögskolan. Vid sin bortgång var hon chefredaktör på Tandläkartidningen. Där förenades hennes två utbildningar till fullo.

Vi är många som känner en stor saknad efter Hilda. Det blir ännu en "höna" färre i vårt vinsällskap och det tomrummet är stort!

Våra tankar går till dottern Cajsa och brodern Johann med familj.

Hönsen Anna, Annika, Christina, Deborah, Ewa-Maria, Kristina, Madeleine, Margareta & Susanne genom Ann Tiismann Wide